

وزارت جهاد کشاورزی

سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس

بیماری ریزومانیای چغندر قند

نگارش: مهندس سعید دارابی

عضو هیئت علمی بخش تحقیقات چغندر قند

این نشریه در تاریخ ۹۴/۴/۸ به شماره ۴۷۳۵۱ در مرکز اطلاعات
و مدارک علمی کشاورزی به ثبت رسیده است.

مبارزه با بیماری

با توجه به ماهیت بیماری، کاربرد روش‌های زراعی (مانند تاریخ کاشت، روش آبیاری و تنابوب زراعی) و همچنین روش‌های شیمیایی و بیولوژیکی در مبارزه با بیماری چندان سودمند نیست، بنابراین استفاده از رقم-های مقاوم بهترین و تنها راه مبارزه م فید با بیماری شمرده می‌شود (شکل ۵). به همین دلیل تاکنون موسسه‌ی تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند چندین رقم هیبرید متاحمل به این بیماری با نام های پارس، اکباتان، تربت ، جام، ۰۳۱ و ۰۳۴ اصلاح نموده و در اختیار چغندرکاران و کارخانجات قند قرار داده است.

شکل ۵- مقایسه‌ی رقم حساس به ریزومانیا (سه خط سمت چپ) در مقایسه با رقم مقاوم (سه خط سمت راست)

جنس Beta محدود است و چغندر قند تنها میزبان مهم و اقتصادی ویروس شمرده می‌شود.

شکل ۳- نشانه‌های ریشه‌ریشی ناشی از بیماری ریزومانیا بر روی ریشه‌ی چغندر قند

شکل ۴- نشانه‌های کوچک ماندن و تشکیل ریشه‌ریشی بر روی ریشه چغندر قند

مقدمه

بیماری ریزومانیا (Rhizomania) در حال حاضر یکی از مهم‌ترین بیماری‌های چغندرقند در دنیا است. این بیماری انتشار جهانی دارد و در ایران نیز اولین بار در سال ۱۳۷۵ از استان فارس گزارش شد و در سال‌های بعد وجود آن در بیش‌تر مناطق چغندرکاری کشور به اثبات رسید.

عامل بیماری

عامل بیماری ویروس زردی نکروتیک رگبرگ چغندرقند (*Beet necrotic yellow vein virus*) است. این ویروس میله‌ای شکل، خمش ناپذیر و دارای چهار یا پنج قطعه‌ی آر. ان. ای تک لای مثبت در چند پیکره می‌باشد. در حال حاضر تنها ناقل شناخته شده‌ی BNYVV در طبیعت شبه قارچ *Polomyxa betae Keskin* است. این شبه قارچ پارازیت اجباری ریشه‌ی چغندرقند است و در چرخه‌ی زندگی خود زئوسپور و اسپور مقاوم تولید می‌کند. اسپورهای مقاوم مرحله‌ی پایداری *P. betae* و به دنبال آن ویروس عامل بیماری که داخل این اسپورها قرار دارد را تشکیل داده و منبع آلودگی اولیه هستند. در شرایط مناسب اسپورهای مقاوم قارچ موجود در خاک جوانه زده و به زئوسپور تبدیل می‌شوند.

خسارت بیماری

میزان خسارت بیماری بستگی به ژنوتیپ چغندرقند، پاتوتیپ ویروس، میزان زادمایه‌ی (Inoculum) بیماری، برهم‌کنش ویروس عامل بیماری با سایر بیمارگرهای زمان آلودگی و شرایط اقلیمی دارد. در آلودگی‌های شدید بر روی رقم حساس، عمل کرد شکر بین ۵۰ تا ۶۰٪ و در مواردی تا ۹۰٪ نیز کاهش می‌یابد (شکل ۱).

شکل ۱- منظره مزرعه‌ی آلوده به ریزومانیا

میزانها

دامنه‌ی میزانی طبیعی ویروس بیش‌تر به گونه‌های

شکل ۲- نشانه‌های زردی و نکروز رگبرگ در برگ چغندرقند مبتلا به ریزومانیا
بیماری ریشه‌ی بر ریشه‌ی اصلی (tap root) است (شکل‌های ۳ و ۴).

نشانه‌های بیماری

نشانه‌های بارز بیماری در برگ‌های چغندرقند شامل کمرشیدی و زردی است. این نشانه‌ها در مزرعه‌ی آلوده به صورت لکه‌ای دیده می‌شوند. زردی و نکروز رگبرگ که از نشانه‌های اختصاصی بیماری است، به ندرت در مزرعه‌ی آلوده یافت می‌شود (شکل ۲). نشانه‌ها در ریشه‌ی گوناگون

بوده و بستگی به زمان مبتلا شدن گیاه دارد. بیش‌تر نشانه‌ها شامل افرايش ریشه‌های فرعی و تشکیل حالت ریشه‌ریشی بر روی ریشه‌ی اصلی (tap root) است (شکل‌های ۳ و ۴).